

Vjenčić - Венчик

Savez Rusina Republike Hrvatske
Союз Русиних Републики Горватскей

BROJ
ЧИСЛО 112 | 1/2025

ISSN 1331-2189

Дзень школскаго бависка

Дзень школскаго бависка означени стреду, 5. фебруара, под назву „Най дзеци буду дзеци“. То єдини дзень у школским року кед школяром не дошлєбодзене принєсц учебніки, а обовязне же би принєсли бависка без экрану, батеріи и струї, та ше цали час у школи могли бавиц, але без організації учительох. Пошвидко, спрам вибору бавискох и бавеня, школяре формовали менши групи та бавели шах и мацурки, картали ше, дзивчата себе указовали шминку и шминкали ше, бавели ше з бабками... Була то нагода видзиц велї бависка школярох, як и їх креативносц и схопносц самоорганізації у бависку.

Наталія Гнатко

Бавенє з бависками без экрану, батеріи и струї

Ткани торбички

На годзинох културного скарбу Руснацох шицки петровски школяре од 1. по 8. класу у другим полрочю започали ткац. Место кроснох похасновал и картон на хторим з волну направели основу. За „уток“ хасновали тиж волну хтору предзивали не зоз чолноком, але з вельку паперову иглу. З гребеньом помали збивали предзату волну, та кус-покус, натканого було вше вецей. Векшина школярох з витканого зошила себе торбички. Тоту практичну роботу провадзела бешєда и розгварка о кудзелї, кроснох и тканю платна, та о длугоких жимских часох кед ше ходзело на прадки до сушедох и родзини, кед ше препредало и брацковало.

Наталія Гнатко

Петровски школяре висших класох

Петровски школяре 2. класи

BROJ / ЧИСЛО **112**
GODINA / ПОК **2025.**

„VJENČIĆ“

Izdavač: Savez Rusina RH
<http://www.savezrusina.hr>
vjencic1@gmail.com
Facebook: Savez Rusina RH Vukovar
Za nakladnika: Dubravka Rašljanin
Uredništvo: Vukovar,
Vijeća Europe 93
Tel.: 032 428-342
IBAN HR1623400091110057465
Tisak: Certis d.o.o. Cerna
Naklada: 400 primjeraka

„ВЕНЧИК“

Издава: Союз Русинох РГ
<http://www.savezrusina.hr>
vjencic1@gmail.com
Фейсбук: Savez Rusina RH Vukovar
За издавателя: Дубравка Рашлянин
Редакція: Вуковар,
Ради Європи 93
Тел.: 032 428-342
ИБАН HR1623400091110057465
Друкує: Цертіс д.о.о Черна
Тираж: 400 прикладніки

Tiskano - Друковане
3 / 2025

Cijena
Цена **0,70 €**

Rukopisi se ne vraćaju.
Рукописи ше не врацаю.

SADRŽAJ - ЗМИСТ

Дзень школскаго бависка	2
Ткани торбички	2
95. роки од народзєня Силва Ерделя	4
Фашенги	8
Дзень жєнох	8
Мєдзинародни дзєнь мацєринского язика	8
Дзєнь залюбєних	9
Сучасни пєс	9
Два пайташки	9
Ослухованє природи	10
Природа ше прєбудзєла / Priroda se probudila	11
Яр / Proljeće	12
Загадки / Zagonetke	12
Хори заячок	13
Стари когут	13
Заяц и мархви	13
Прєд нами Вєлька ноц	14
Отримани традиційни Дзєцински бал у Петровцох ..	15
Милє нам слово мацєрово	16
Маско, маско, хто ти?	17
Чудєсни швєт	19
Неокорунувани краль	20
Закукли змє до сушеда	22
Забавни боки	24
Загадки	27

Насловни и остатні бок:

Impresum

Uredništvo: Vera Zelinac (glavna i odgovorna urednica), Ahnetka Balatinac, Ljubica Harhaj, Manuela Dudaš Magoč, Lesya Mudri, Ivan Ljekar, Tomislav Rac
Savjet uredništva: dr. sc. Oksana Timko Đitko (predsjednica), Marijana Džudžar, vl. Vladimir Sedlak
Lektori: Marija Vučić (rusinski jezik), Andreja Magoč (hrvatski jezik).

Tiskanje potpomaže Savjet za nacionalne manjine Republike Hrvatske.
Naklada: 400 primjeraka

Редакція: Вєра Зєлинац (главна и одвичательна редакторка), Агнетка Балатинац, Мануєла Дудаш Магоч, Любица Гаргай, Лєся Мудри, Иван Лікар, Томислав Рац

Совет редакції: д.ф. н. Оксана Тимко Дітко (председателька), Маріяна Джуджар, о. Владимир Сєдлак

Лєкторє: Марія Вулич (руски язик), Андрєя Магоч (горватски язик). Друкованє помага Совет за национални меншини Рєпублики Горватскей.

95. роки од народзенья СИЛВА ЕРДЕЛЯ

Силво Ерделі, наш визначни руски поет, народзени 8. юния 1930. року у Петровцох. Ту ходзел до школи, прежил свою младосц, засновал фамелию, робел як земледілец и писал писні, та го наволоу и поет-параст.

Силво Ерделі бул активни на широким културно-просвитним полю, бул организатор и руководитель месней Читальні, член Културно-уметніцкогo дружтва „Яким Гарди“, стаємни дописователь

тижньових новинох „Руске слово“ и його заступнік у валале. Значну заслугу мал у зазберованю и оформйованю музейней збирки у Петровцох.

Збирку поезіи „У лешіку при валале“ видало му НВРО „Руске слово“ 1977. року, а КУД „Яким Гарди“ Петровци 2005. року дзевинску збирку поезіи под назву „На-спак швета“. Заступени є и у антології поезіи и прози Русинох и Українцох Горватскей виданей 2000. року.

Умар 19. августа 1996. року у Петровцох, дзе є и поховани.

Порихтала Лю. Гаргай

95 godina od rođenja SILVA ERDELJA

U Petrovcima je 8. lipnja 1930. godine rođen Silvo Erdelji, naš poznati rusinski pjesnik. Školu je završio u Petrovcima gdje je proživio i svoju mladost, osnovao obitelj, radio kao zemljoradnik, pisao pjesme te ga zato zovu i pjesnik-zemljoradnik.

Silvo Erdelji bio je aktivan na svim poljima te je tako bio organizator i rukovoditelj mjesne čitaonice, član Kulturno-umjetničkog društva „Joakim Hardi“, stalni dopi-

snik dnevnih novina „Rusko slovo“ i njihov zastupnik u selu. Značajnu ulogu imao je u prikupljanju i osnivanju muzejne zbirke u Petrovcima.

Zbirku poezije „U šumarku pokraj sela“ 1977. godine izdala je NIU „Rusko slovo“, a KUD „Joakim Hardi“ Petrovci 2005. godine dječju zbirku poezije pod nazivom „Naopako svijeta“. Zastupljen je i u Antologiji poezije i proze Rusina i Ukrajinaca Hrvatske objavljene 2000. godine.

Umro je u Petrovcima 19. kolovoza 1996. godine gdje je i pokopan.

Priredila Lj. Harhaj

У ЛЕШІКУ ПРИ ВАЛАЛЕ

У лешіку, при валале,
єст красні тополі,
а кед на ніх я попатрим –
шерцо ме заболі.

Бо под тима тополями
дзівче я любовал,
вирносц свою и серденько
я ей подаровал.

Док желене лісце було
та зме ше сходзели
и под тима тополями
любов находзели.

Зоз шуцаньом дробних лісцох
любов ше злівала,
бо ми вона першу любов
од серденька дала.

Але на тих уж топольох
лісце давно спрело
и мне дзівче цо сом любел
навше зохабело.

ПРИВИТ ЯРИ

Якимчо и Дзвонко, брацикове верни,
вжали зоз лади клубешко цверни.

Зоз пойда зняли красні папери,
шарканя велького крашне справели.

На длугу цверну його звязали,
прейг широких польох зоз нім бегали.

Витор им помог, задул широко,
дзвигнул шарканя гет-гет високо.

Дзвигнул високо под били хмари
най ноши привит красней яри.

U ŠUMARKU POKRAJ SELA

U šumarku, pokraj sela,
prekrasne su topole
a kad na njih ja pogledam –
srce me zaboli.

Jer pod tim topolama
djevojčce sam ljubio,
vjernost svoju i srdašce
ja sam joj poklonio.

Dok je zeleno lišće bilo
mi smo se sastajali
i pod tim topolama
ljubav nalazili.

Sa šuštanjem sitnog lišća
ljubav se stapala,
jer mi je ona prvu ljubav
od srdašca dala.

Ali je na tim topolama
lišće davno svelo

POZDRAV PROLJEĆU

Jakim i Zvonko, najbolja braća,
uzeli su iz ladice klupko konca.

S tavana su skinuli prekrasni papir,
zmaja velikoga lijepo napravili.

Na dugi konac su ga vezali,
preko širokih polja s njim trčali.

Vjetar im je pomogao, puhnuo
široko,
digao zmaja hej-hej visoko.

Digao visoko pod bijele oblake
neka nosi pozdrav prelijepog
proljeća.

ВЕЛЬКИ СТРАХ

На нашим дворе чудо ше стало
кед мале целє наглас зричало.

Кандур Микола так ше барз злекол
же аж за буджак од страху сцекол!

А пшичок Бурко скруцел свой хвост,
од страху велького сцекол под мост.

Курки з когутом гребац престали,
под вигризки од страху сцекали.

И цап брадати румегац престал,
спод копки шена тиж дзешка нестал.

Кожлята таркасти, кед чули „му“,
од страху ше скрили под сламу!

Прашата, швинї залапел страх,
и так сцекали же дзвигли прах.

А мале целє прето зричало
же мацер свою воно гледало.

А кед ю нашло, то ше уж зна,
зоз смаком вельким цицкало млска.

Нестало гладу, та и ричаня,
страху велького, та и сцеканя.

МИКОЛОВО ГАЗДОВСТВО

Ма Микола шейсц голуби
и за нїх голубнїк,
ма курочки, когуцика,
та и за нїх курнїк.

Ма Микола и заяци,
били и платкасти,
ма и козу, та и зоз ню
кожлята таркасти.

Ма Микола и качата,
гуску и гушата,
а у хлївку пошореним
и тройо прашата.

Кажде рано, а и през дзень,
карми их, напава,
надпатра их и порядне
поживу им дава.

З кукурицу карми курки,
гуски и голуби,
а прашатом з кукурицу
дава и отруби.

Покриву вон часто шека
качатом, гушатом,
а травички швижей ноши
заяцом, кожлятом.

Зоз порядним допатраньом
газдовство му красне,
люби шицки животинї
бо то його власне.

VELIKI STRAH

U našem dvorištu čudo se desilo
kad je malo tele na glas zamukalo.

Mačak Nikola uplašio se jako
da je čak za zapećak od straha pobjegao!

A psić Burko podvio je rep,
od velikog straha pobjegao pod most.

Kokoši s pijetlom čeprkati su stale,
pod ogrizine od straha su pobjegle.

I jarac bradati preživati je prestao,
ispod kupe sijena negdje je nestao.

Kozličići šareni, kad su čuli „mu“,
od straha su se skrili pod slamu!

Prasiće, svinje uhvatio je strah,
bježali su tako da su digli prašinu.

A malo tele zbog toga je zamukalo
jer je majku svoju tražilo.

A kad ju je našlo, već se zna,
s užitkom je mlijeko sisalo.

Nestali su glad, pa i dreka
veliki strah, pa i bježanje.

NIKOLINO GAZDINSTVO

Ima Nikola šest golubova
i za njih golubarnik,
ima kokoške, pjetlića,
i za njih kokošinjac.

Ima Nikola i zečeve,
bijeje i pjegave,
ima i kozu, a i s njom
kozličiće šarene.

Ima Nikola i patke,
gusku i guščiće,
a u štali sredenoj
i tri praseta.

Svako jutro, a i kroz dan,
hrani ih, napaja,
nadgleda ih i redovno
im hranu daje.

Kukuruzom hrani koke,
guske i golubove,
a prasićima s kukuruzom
daje i mekinje.

Koprivu on često sjecka
pačićima, guščićima,
a travicu svježiu nosi
zečevima, kozličićima.

S redovnim održavanjem
gazdinstvo mu je krasno,
voli sve životinje
jer su njegove.

Фашенґи

Петровски школяре под маскама

Вовторок, 4. марца, у петровскей школи бул еден окремени дзень, бо шицки мали нагоду путовац през час. Кажда класа ше облекла спрам теми яку вицагла, та през облечиво и даяки обичай або збуванє, школяре одпутовали до Стреднього вику, Османского и Японского царства, а найвещей школярох представело гици рух. Кед опатрице фотографию и сами увидзице же идеї було надосц. Праве костюми и маски були указоваче хто кельо бул креативни. До школкей дворани зишли ше гипийки, Японци, Робин Худ, дворска дама, витяз, гусар, та аж и Сулейман Велїчезни. Шицки ше крашне забавели, нашалели, натанцовали, а на концу и засладзели зоз смачними бухтами.

Дзень женох

Понеже 8. марец бул всоботу, школяре Дзень женох означели пияток, каждая класа у своей учальнї. Писало ше состави о мацери, вирабяло и виписовало винчованки. На настави руского языка и култури каждый школяр зошил червени заглавчок за гомбошки и игли у форми шерца, хторого подарує мацери за 8. марец.

Шерца за мацери

Медзинародни дзень мацеринского языка

Дзень мацеринского языка

Медзинародни дзень мацеринского языка на годзинох руского языка и култури означени пияток, 21. фебруара. Каждый школяр з каждой класи одрецитовал дацо по власним вибору, школяре зложели пано зоз своїма менами, а вец шицки ведно одшпивали даскельо руски дзєцински шпиванки.

Наталиа Гнатко

БИЛИ БУНДАШ

Мали Бундаш, на драже найдзени
и до цеплей хижы принєшени.

На нїм била шерца,
чарни очи, жовти уха,
а так не слуха.

Уж затил, ма 30 кили,
а дзєцом є таки мили.

Ноги моцни, як вигризки,
ровно гладни, полни писки.

Барз є вредни, бреше, скака,
валя квецє зоз облака.
Найбаржей вон зберац люби
шмати, плахти зоз паньваша.

Розцагує их по трави,
най ше з нїма лєм побави.
У бависку кандур Мишка
ше му придружує,
и на плахтох зоз псом слункує.

Томислав С. Кетелеш

Дзень залюбєних

Зоз червенима ружами за Валєнтиново

Дзень залюбєних „Валєнтиново“ означени пияток, 14. фебруара, през вецей активносци. Школяре 2. класи пречитали писма у хторих описали чувства любви гу товаришом

и учительком. Потим ше танцовало танец шерца у хторим награди достали остатнї три пари. Забава ше предлужела зоз окремно порихтанима штафетними бависками, а закончила ше

з дарованьом червених ружох шицким у школи, хтори обезпечела фамелия Гредешин.

Наталиа Гнатко

СУЧАСНИ ПЕС

Цо за подїя, „годзина Божа“
и пси ше у авту вожа.
И тот мали Платкаш,
до авта перши ускакує,
з ножками кормань лапа,
з нозгриком пищок дорушує.

Авто писка, вола пана,
вожиц би ше з додня рана.
До месарнї, до варошу,
по косц смачну, нет чеканя.

А зоз авта розпатрує,
з хвостом маха и радує.
Цали важни, полни пихи,
лєм кед би на пана з хвоста
не витресал свойо блихи.

Томислав С. Кетелеш

ДВА ПАЙТАШКИ

Крекєтала млада жабка,
крекєтала так нарату,
затрепана у мочарним блату.

Чула ю говля млада,
поцихучки ше приблїжєла,
кед ю жабка обачєла,
очи свойо вицирєла.

Од страху єй шерцо задуркало,
лєм цо дуркац не престало.
Млада говля ю облапєла
и так младаєй жабки гуторєла:

„Не крекєтай ти пред нами,
бо ми говлї барски панї,
ми жиєме на „високей ноги“,
хто крекєта могол би буц убоги!“

Томислав С. Кетелеш

Жима помали одходзела. Дні поставали ддугши, а і слунко цеплейше швицело. Жимски якни, шапки і рукавици уж не були так часто потребни, а Матей з несцерпеньом чекал хвильку кед знова годзен вецей часу препровадзовац у баби і діда.

Закончовал штварту класу. Нарок го чека пията і цалком инашаки обовязки з ученьом. Так му мама гуторела док му рихтала яблуко хторе поє под одпочивком у школи. У школи доставали цепле едзене кажди дзень, але мама була упарта же би вше вжал і едно яблуко. Дакеди го поедол сам, а дакеди го подзелел з товаришом. А поправдзе, ані ше му нательо не едло яблуко, але мушел слухац маму.

– Док рушиш до пиятей класи, будзеш мушиц ише баржей „прициснуц“ бо приду нови предмети, але ніч ше не старай, прешвечена сом же ци ше будзе пачиц – гуторела мама док му додавала якну же би цо скорей рушели з обисца, бо го нешка вона вожела до школи.

Не знал прецо ей тєраз на розум пришла пията класа, кед вон роздумовал лєм о тим як пойдзе до баби і діда. Остал цихо док шедал до авта.

Школа була дас пол годзини пешо од іх хижи, але кед падал джидж, вше дахто од родичох вожел дзеци з іх улічки. Нєшка бул шор на його мацер. Було ту едно дзивче і ише двоє хлопци. Знали ше после школи бавиц у дакого дома бо на улічки, пре авта, не було безпечне же би дзеци бегали, так старши гуторели.

– Знаш мамо, мнє ше не види же то таке опасне ба-

виц ше на драже – роздумовал наглас док мама ставала пред хижу гевтого дзивчеца.

Мац ніч не одвитовала, а Матей уцагнул главу до галєра якни і спушел ше кус ніжей у шедзиску, у думкох пребераюци причину прецо би ше не могли бавиц вонка.

Дзивче поздравкало, але не започинало ніяку бєшеду, та ше предлужели вожиц у цихосци.

Джидж плющал як з кабла. Мац шицких позберала, одвєзла пред школу, причекала же би поуходзели нука, а вєц ише махла Матейови і вон ей, і його школски дзень починал з исту рутину як і вчєра.

Джиджово капки хтори дубонєли по цивох і одбивали ше од облакох, дакус нарушовали його концентрацию у учалні, але випатра не лєм його. Цошка шицки були якошик мирни, не чул ше звичайни шушот лебо дошептванє. Обачєла то і учителька, та место динамичного преподаваня о рухах на очуваню природи, одлучєла им понукнуц цошка инаше.

– Дзеци, нешка будзєме мац окремну годзину о ослухованю звуку джиджових капкох. Єден час будзєме цихо, не будзєме бєшедовац. Пошедайце най вам будзє приємно на карсцєльох, можецє ше подопрец і на школски лавки, кед ше дакому придримє, може і придримац, а док прейдзе задани час, будзєме бєшедовац, а потим і писац о своїм дожицу джиджових капкох. Може? –

опитала ше им, гоч у сущносци вони не одлучовали, але любєла же би дзеци мали упечаток як кед би вони вибрали цо ше будзє робиц на годзини.

Вєкшина лєм помахла з главу, а лєм дзєпєднї сциха одвитовали – може.

Матей ше подопар на лїву руку і дораз ше му почало дримац. Джидж ровномірно по-па-д-о-ва-л,

капки дуркали якошик успавююцє, а цихосц хтора пановала у класи змирїовала атмосферу ту хибя штири вирєчєня і обачєл же вєкшина дримє. Глави им були на рукох на лавкох, а учителька цошка читала на лаптопу, але видзєло ше му же і вона якошик спомалшєна.

Пачєла ше му тота спомалшєна годзина у школи. Нігда ані не роздумовал же би джиджово капки могли буц таки цикави і таки змирююци.

Джидж доживїовал лєм як ише єдно препрєчєнє же би ше могол бавиц на дворє лебо пойсц до баби і діда.

– А, опать ти тєраз якє то фине – роздумовал. Шедзєме ту і ослухуєме природу. Справди, нігда бим не подумал же таке краснє дожицє слухац як джиджово капки дубоня по облаку. И цо ише! Не допиваю, приємно дуркаю у єдним ритмє, як даяка красна мелодия хотра водзи по сон. Лєдво чєкам шицко виприповєдац мамі і татови! А цо аж на шицко тото повєдза баба і дідо?!

Накєди подумал на бабу і діда, дораз му пред очми вискочєли слички шицких домашнїх животиных хтори ше там могли найсц,

а на концє шицко-го, у вєлькєй шопи, „гангару“, як ю дідо вола, стої його любимєц – Вєльки Жєлєни. Лєдво чєкал пойсц гу ньому.

А ту була і мачка Лила. У остатнї час постала барз брухата. Баба гуторєла же будзє мац мачата. И то лєдво чєкал! Нєпрєривно ше му улїзовала, хпала главу под його длань і глєдала же би ю гласкал. Любєл ю. Шєрсц ей вше була чиста і така ніжна. А кед „прєдла“, йому ше видзєло як кед би му приповєдала даяку приповєдку. Любєл ю тримац на рукох і гласкац.

Алє було ту ише новєсци! Дідо явєл же пошвидко будзє і кожлята, а того року ше наздава і першим баранчатом. Матєй не могол дочєкац видзиц шицки тоти мали створєня!

Почал ше кормацац на своім карсцєлю, а і други дзеци уж „оддримали“, та учителька заклєчєла же „мирна годзина“ закончєна. Не остало уж вецей часу же би послухала іх импрєсїє о капкох джиджу. За домашнї задаток им прєпоручєла ослухованє джиджових капкох з родичами.

– Ов-го, – подумал Матєй – будзє то добра задача. Сигурно шицки пошпимє – рєготал ше у сєбє.

Випатра же учителька забула же гуторєла же буду мушиц написац состав, а Матєйови ше ані не вше сцєло дацє писац. Волєл кед би могол дацє направиц, як цо прави з дїдом у „гангару“.

– Нєшкайшу годзину наволаме „ослухованє природи“, а будзєме ю водзиц под тєму „мєдитациє“. Будзєме практиковцац і други ослухованя природи – гуторєла учителька і доложєла – не забудцє якє було нєшкайше дожицє, бо наотрє будзєме о тим бєшедовац, а каждє і запише тотє цо дожил – гуторєла скорєй як повиходзєли з учалнї.

– Тєльо о тим же забудзє же трєба писац – хмурєл ше Матєй. – Випатра же учительки нігда ніч не забуваю!

**Агнєтка Костєлник
Балатинац**

ПРИРОДА ШЕ ПРЕБУДЗЕЛА

Природа ше прєбудзєла чи то сцєла, чи не сцєла, кед мамочка побочкала, з ярнїм слунком сон одгнала.

Розцагую своєю ручки квитки вєльки і малючки, чи живкаю не видзимє, алє ше им вєшєлімє.

А кед витрик кус задує цалком их розбаторює, зоз ошмихом вон им шпива, глаши шицким, прєшла жима.

Лю. Гаргай

PRIRODA SE PROBUDILA

Priroda se probudila jeli htjela il ne htjela, kad je majka poljubila suncem san je udaljila.

Protežu svoje rukice probudene proljetnice, jel zijevaju ne vidimo ali im se veselimo.

Kada vjetrić zafjuče posve on ih razbuđuje, sa osmjehom muzicira glasi svima, prošla zima.

Lj. Harhaj

Микола М. Коциш

ЯР

Знова слунко ошвицело,
жабки в баркох пребудзело,
у поточкох забліщело,
гори, леси оквицело, –

вшадзи радосц и вешеле,
вшадзи писні глас,
ту баранче на пажици,
там курчатко у мирици, –
квеце квітне,
слунко швици
и огрива нас.

– Яр, яр, яр! –
шпива птичкох пар.
– Яр, яр, яр,
красни слунков дар!

Порихтала
Андрея Магоч, проф.

ЗАГАДКИ

Ягод же су виновати
зогли своєю били глави,
а зоз своїм зявйованьом
одхилели дзвери яри.
(подшніжніки)

И мотика, и шекерка
на нїм свою главку трима,
а анї велічезна коса
без нього траву не сцина.
(пориско)

У нас є найчастейше
белава або біла,
свой прекрасни запах
од людзох не скрива.
(любичица)

И преїг ярку, и преїг рики
пушел своєю длуги руки,
же би по нїм преходзели,
у води ше не змочели.
(мост)

Лю. Гаргай

Микола М. Коциш

PROLJEĆE

Ponovo je sunce zasjalo,
žabe u barama probudilo,
u potocima zablješalo,
gore, šume okitilo, –

svagdje radost i veselje,
svagdje pjesme glas,
janje je tu na livadi,
pile tamo u mjerici, –
cvijeće cvjeta,
sunce sija
i grije nas.

– Proljeće, proljeće, proljeće! –
pjeva ptica par.
– Proljeće, proljeće, proljeće,
prelijep sunčev dar!

Priredila
Andreja Magoč, prof.

ZAGONETKE

Kao da su nešto krive
bijeje glave su savile,
samo što se pojaviše
proljeću vrata otvoriše.
(visibabe)

I motika i sjekira
na njem svoju glavu nosi,
a ni fascinantna kosa
bez njega travu ne kosi.
(držalo)

Kod nas je najčešće
bijela ili plava,
svojim miomirisom
ljuje očarava.
(ljubičica)

Preko jarka pa i rijeke
pružio je duge ruke,
da bi po njem prolazili
u vodi se ne smočili.
(most)

Lj. Harhaj

ХОРИ ЗАЯЧОК

През лешик витрик бежи и бугнуе
же заячок под черяком хоруе.
Збегли ше сушед шлімак, нина лішка,
шовгор вовк и дідо медведз.
Заячка до хижки змесцели
и часом з леса вибегли,
по лесового дохтора часом одбегли.
Кед дохтор пришол, диягнозу такой дал:
„Брущок ци тварди, змокнул ши,
вельо ши капусти поедол,
жимней води ши ше напил, горучку маш!“
Лесов дохтор розказал сушедови шлімакови,
нини лішки,
шовгрови вовкови и дідови медведзови:
„Заячок муши пиц цеплого чаю,
фриштиковац мархву,
ролудньовац цвиклу,
а за вечеру младогo грацку,
та так скорей оздрави!“
Так и ви, дзеци, мархви и цвикли едзце,
най вам лічка як ружа червени буду,
и най нігда хореньки не будзце!

Дідо Яким

СТАРИ КОГУТ

Стари когут питал младу куру;
Пристала: „Одам ше!“
Од радосци когут вилецел на капуру.
Так моцно закукурикал
Кукурикууу, же ше чуло на Шорику,
чуло ше го и на Грабику.

Грабицки герлічки тот глас прияли,
цали валал прелетали,
вистку пренесли аж на Подкучніци,
а чула ю и лішка у кукурици.

То ше чуло и у Долу,
порихтани уж за свадзбу
зашпивали ташки свадзбну у молу.

Тота радосц швидко нестала,
тей ше ноци лішка стара
гу курніку прикрадала
и з младу куру гет скапала.

Томислав С. Кетелеш

ЗАЯЦ И МАРХВИ

Обиходзи заяц стари
валалски загради з яри,
же би видзел цо уж сходзи,
заячица му нови живит родзи.

Чи будзе мархви надосц?
Прешлого року була радосц.
Того року прешвечени,
млади буду викармени.

Закукуе, роздумуе:
„Капуста главку не достала,
мархва зоз жеми сходзи,
а шалата красна, така густа
уж ю заяц ма полни уста.“

На схадзки ше желенява
едногласно порадзела,
та до мархви коло дражки
джобаци їжи населела.

Кед вноци пришол заяц
мархви за заячки краднуц,
цо го там страшне чека
не могол би нігда саднуц.

З йойком сцекал, помоц не чекал,
остал бидни, поганьбени.
Остал без мархви и без шапки,
на памятку му остали поджобани лабки.

Томислав С. Кетелеш

Пред нами Велька ноц

Уж пошвидко знова будзем славиц найвекше христьянске швето – Пасху Христову. Тото швето Руснаци и дзепоедни други народи наволюю ище и Велька ноц.

Дакеди давно, а у даедних церквох и нешка, святочне богослужене на швето Пасхи починало глібоко у ноци и докончовало ше додня рано, як здогадоване на ноц у котрей Исус Христос воскрес и прето вона по своїм значеню за нас христьянох барз велька, нательо же ше и саме швето Пасхи по ней наволюе ище и Велька ноц!

Скорей Велькей ноци пририхтуеме ше през штераец дні зоз молитву, постом и добрима ділами. Пост почина зоз Чистим пондзелком, а докончуе зоз суботу пред Квитну недзелю. У тим чаше шпиваме окремни вельконоцни церковни

писні. Церква прикрашена зоз цму червену фарбу, а медзи иншим модлі ше и хресна драга, пред Вельку ноцу нагода **приступиц гу св. споведзи.**

Точно на пол часу пририхтованя за Пасху у церквох ше виклада **оквицени хрест.** Тоту недзелю наволюеме хрестопоклона недзеля. Хрест ма глібоке значене за наш христьянски живот. То у першим шоре знак котри нас здогада на Божу любов гу нам, на витирвалосц у праведносци, а вец и на Исусову шмерц и славне воскреснуце.

На квитну недзелю шведциме **багнітки**, то вербово конари котри з яри медзи першима преквитаю. У дзепоедних крайох швеца ше и палмово конари або маслиново конарчки. Кажда з тих файтох конарох ма свойо значене. Багнітки символ

воскреснуца, нового початку з воскреснутим Исусом, маслина символ мира, Бог ненасилни, але нам зоз своїм воскреснуцом приноси мир, а палма символ порихтаносци дац свой живот за правду и праведносц Божу.

На Вельку ноц шведциме **кошарки з пасхалними едлами**, бо кажде швето почина правда з молитву, але ше докончуе з госцину за столом. Понеже Велька ноц нашо найвекше швето, та и едло за Вельку ноц носиме на швечене до церкви.

Шицким благословени вельконоцни дні! Христос воскрес!

о. **Владимир Седлак**

Отримани традиційни Дзецински бал у Петровцох

Весели гайзибан

На вельку радосц валалских дзедох, родичох, бабох и дідох, як и госцох з боку, и того року КУД „Яким Гарди“ Петровци и Рада рускей национальной меншини Општини Богдановци организовали Культурну творчосц дзедох „Бал“, хтори отримани 23. фебруара у Дружтвеним доме Соколана у Петровцох, а под покровительством Општини Богдановци.

Вецей як 60 дзеци хтори були присутни на традиційней манифестаций, попри танцу, бависка з балонами и забаву, мали нагоду купиц рижни соки и лакотки, а найпопулярнейша була томбола, чийо вицаговане дзеци ледво дочекали, бо кажде мало

Хлопска шпивацка група КУД «Яким Гарди» Петровци

даке власне жадне цо би найволело достац, а томболи було надосц, вецей як 160 награди хтори обезпечел организатор.

Цале недзельове пополадню за шицких присутних грал народни оркестер КУД „Яким Гарди“, хтори з тей нагоди грал весели дзецински репертоар. Зоз радосцу тих хтори доставили на томболи, але и з даедну слизу тих хтори не мали щесца, успишно закончени и тогорочни дзецински бал. Организаторе витворели свойо цель, бо розвешелел дзеци хтори були щешліви зоз порихтанам, та ше шицки наздаваю предлужованю тей длугорочней традиції у организованю дзецинского балу у Петровцох.

Розтанцовани дзеци

Звонко Костелник, проф.

МИЛЕ НАМ СЛОВО МАЦЕРОВО

Водительки програми Николина и Ника

Веселе коло з Ловасу

Директорка школи Марина Балич привитала госцох

турних дружтвох з Миклошевцох, Чаковцох, Ловасу, Илоку и школяре ОШ Чаковци. Кажде дружтво представел еден його член на своїм мацериноскім языке, так же у програми було чуц руски, мадярски, словацки, сербски и горватски язык. Програму отворели младши члени домашнього Дружтва, дзединска група „Говлячата“. Дует Мария Папуга и Андрей Хома одшпивали шпиванку „А дзе идзеш, Геленко“, а фолклорна група одтанцовала „Палічкови танец“. Мадярске дружтво „Чаковци“ зоз суседного валалу представело ше з венчиком мадярских танцох. През живе слово, шпиванку, танец и бависка горватски обичаї приказали весели и розбавени дзевичата з КУД-а „Иван Горан Ковачич“ Ловас. Школски хор школярох 5. класи одшпивал традиційну горватску шпиванку „Ой, Иване, Иваничу“. На концу програми, млади Илочанки з КПД-а „Людовит Штур“ одушевели публику з удатним шпиваньом и веселим танцом, у котрим Руснаци легко могли

Дует Андрей Хома и Мария Папуга

Ишол пан, розбил дзбан

Мали школски хор

Предайна вистава школярскей задруги

препознац народну шпиванку „Ишло дзивче по воду“. Програму збогацела вистава роботох школярскей задруги „Ябуковац“.

Програма отримана з финансійну потримовку Совету за национални меншини РГ и Ради рускей националней меншини Општини Томповци.

Леся Мудри

МАСКО, МАСКО, ХТО ТИ?

Весели маски у Миклошевцох

Конец фебруара у веліх местох прешол у знаку фашенгох, а хтори не заобишли ані Миклошевци. Ту маскенбал уж традиційно велі роки организую Дружтво Нашо дзеци и КУД „Яким Говля“. Дзеци то знаю и за маскенбал ше рихтаю. Тогорочни миклошевски маскенбал отримани всоботу, 1. марца. Велі младши дзеци и даедни родичи маскирали ше до веселих маскох, були ту полицае и ловаре, дохтор, спортисти, босорка, вшеліяки животині и юнаки з приповедкох. Маски ше представели, а потим танцовали и бавели ше.

Окреме одушевиє виволал приход „дїда Янка и баби Феброни“ до хторих ше маскирала малженска пара Папугових. Вони ше бавели и танцовали ведно з дзецми и даровали им бомбони. Як и вше, мацери ше постарали за слани и сладки лакотки, же би уживане у тим веселим дню було подполнейше.

У веселей атмосфери фашенги отримани и у Основней школи Чаковци, дзе „шалени“ маски накратко завжали школу. За найлепшу маску жири преглашел Николу

Мишленовича з 8. класи, хтори як член *Велькей петорки* представлял Йосифа Сталіна. Першу награду за заедніцку маску освоела мала група мухох хтору зоз лапишку оганяла кухарка (школяре 6. класи). Дзень прешол у бависку, веселей дурносци и уживаню у традиційних лакоткох – бухтох.

Леся Мудри

Допити мухи

Никола Мишленович и препознатліви бауси

Дідо и баба

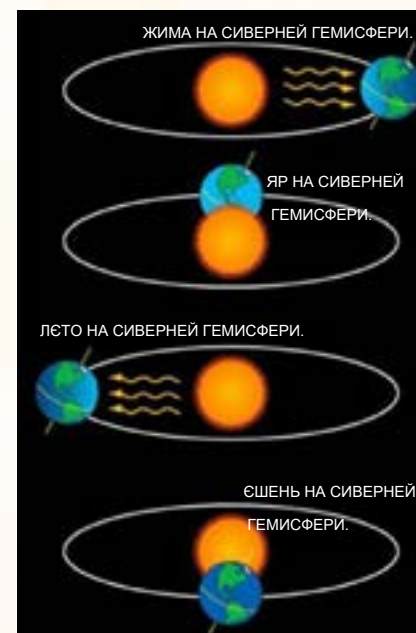
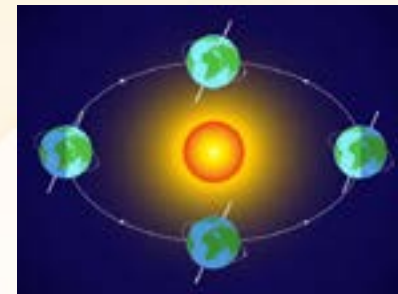

Танец На желеней травки

Шестри Гаврилович указали гимнастичну точку

ЧУДЕСНИ ШВЕТ

Жем ше обраца коло Слунка, а у исти час и коло своей осовини. Тоти обрацаня маю вельки уплів на живот на Жеми.

Дзень и ноц: Зоз искуства знаме же на нашей планети приходзи до змени дня и ноци. То прето же ше Жем обраца коло своей осовини. Жеми потребни 24 годзини же би направела едно полне обрацанє и то ше вола Жемова ротация. З другима словами, у одним дню Жем направи одну ротацию. Напрям обрацаня Жеми вше еднаки – од заходу ґу востоку. Нам на Жеми випатра як кед би ше Слунко обрацало коло жеми и путовало од востоку ґу заходу.

Рочни часци: Жем ше обраца и коло Слунка, а то ше вола Жемова революция. Жем за 365 дні прейдзе цалу свою драгу коло Слунка. Пре обрацанє коло Слунка и пре нагнуце Жемовой осовини, маме розлични рочни часци. Жемова осовина то задумана линия котра переходзи през Сиверни и Южни пол. Хвильково є нагнута под углом од коло 23.5 ступні. Тото нагнуце одредзує кельо Слунковой енерґиї доходзи по поли.

Лето и жима: Кед Сиверна гемисфера нагнута ґу Слунку, ґу ней доходзи вецей целплоти и шветлосци, та теди на теї часци Жеми лето, а на Южней гемисфери жима. Процивно, кед Южна гемисфера нагнута ґу Слунку, там лето, док на Сиверней гемисфери жима. Найдлугши дзень и найкратшу ноц маме 21. юния на Сиверней гемисфери, а 21. децембра на Южней гемисфери. И процивно, 21. децембра на Сиверней гемисфери, а 21. юния на Южней гемисфери маме найкратши дзень и найдлугшу ноц. Так же, кед на Сиверней гемисфери лето, на Южней гемисфери жима и процивно.

Яр и ешень: Двараз рочно Слунко еднак ошвицує и Сиверну и Южну гемисферу, и двараз рочно дзень и ноц еднак длуго тирваю на обидвох гемисферах. То дні кед ше означує початок яри и початок ешенї. На Сиверней гемисфери яр почина у марцу, а ешень у септембру. Процивно тому, на Южней гемисфери ешень почина у марцу, а яр у септембру.

Без ротациї дзень и ноц би тирвали по 6 мешаца, а розлики у температури медзи розличнима часцами планети були би барз вельки. Без революциї Жем би не мала рочни часци, цо би барз пременело климу и цали живот на планети.

Мануела Дудаш Маґоч
(жридло: интернет)

НЕОКОРУНОВАНИ КРАЛЬ

Недавно зме у школи учели о рочних часцох. Гуторя ми же каждая ма свойо окремосци, але мне жима наймилша. У школи нас на горватским язике уча як повязац школску материю зоз правдивим животом, а я думам же у моім живоце то идзе якошик природно – без огляду на рочну часц, мне ше вше дацо интересантне случуе. Можебуц прето же жиєм зоз дідом и бабу, а можебуц и прето же ме дараз домашні правила збунюю. Ми биваме на першим поверху нашей хижи, а дідо и баба долу. Мама ридко долу и вше гутори же мой дом горе. Не розумим то найлепше, бо ми дідо вше повторюе же то моя хижа и же можем буц дзе сцем. Найчастейше сом долу, бо ми там стої компютер. Цеком школского тижня горе не шмем отверац екрани. Шицко ше ми круци коло школи, а и я ше круцим коло ней. Дідо часто забува на тижньово забрани, та кед є вонка хаснуем нагоду руцуц око на нови записи на Ют'юбу. Баба вше дома, але небарз видзи, та сом сигурни же нікому не вивола.

Тей жими сом наполнел 9 роки. Ніхто од моїх школских товаришох не люби жиму. Прещихнул сом же ю я любим пре вецей причини. Мама ме учи най будзем цихо кед не мам дацо мудре повесц. Прето сом на годзини горватского бул цихо кед зме поровновали писні за Валентиново зоз власним животом и достал подлу оцену. Мойо одушевіе з тим же ше ми удало буц цихо кед не мам дацо мудре за повесц тирвало 150 метери од школи по дом. Кед сом сцигнул дому, мац уж стала на дзверох зоз випатрунком твари хтори значи же сом дацо звинел.

„Прето ши бул цихо на годзини?“, опитала ше. Дораз сом знал же то замка зоз хторей сом ше пробовав вицагнуц: „Ша... учела ши ме най будзем цихо кед не мам дацо мудре за повесц.“

Дораз сом похопел же сом не шмел так буквално применіц ей поуку, бо ше ей твар препенела, дзвигла оберво и попатрела на мене. Уф, не!

„Вец найлепше же биш горе у своєї хижи

бул цихо цали дзень!“, гварела и з пальцом указала на перши поверх.

Значи, страцел сом. Анї сом ше не пробовав розправац, бо, широ поведзене, анї сом не бул сигурни цо сом звинел. Мама вше зна найлепше, а кед не зна, опита ше татови так же бим не чул. Кус познейше признал сом мами же сом не знал цо бим повед на тему симпатії, а не думал сом же то будзе за оцену.

Мне шицки любя, розмазую и меркую на мене бо сом центр швета. Прешвечени сом же сом дараз бул король, лем ми то мойо домашні не сцу признац же бим ше пребарз не уобразел. Кед сом бул сам у хижи, длуго сом роздумовал прецо ми жима наисце супер, так як цо и я супер, и ніяк ми не ясне прецо шицки людзе на швецце не любя жиму. Чи то значи же и мене не любя? Мене легко любяц, прещвечую ме мойо дома. Ша и жиму легко любяц, перше прето же вжмем маме жимски розпуст. Як то мож не любяц? На розпусту приходзи Крачун и приноши громаду дарунки, вец ту и мой родзени дзень, а вец Валентиново и маскенбал. Тельо возбужденя не ма анї една друга рочна часц!

Кед зме при маскенбалу, мушим признац же ми влонї сцекла перша награда за найлепшу маску у школи, та сом ше того року надумал не трудиц коло маскираня. Три дні сом бул прещвечени же до школи пойдзем у пиджами. То ми випатрало супер бо зме були перша змена у школи и

наисце ми випатрало совершенно лем стануц и неумити, каправи и незачесани присц до школи. То едени дзень кед ніхто не ма право опитац ше чом сом ше не облекол. Иншак, любим ше я порихтац, але кед рано идзем до школи то ми так мерзене же вам анї описац не можем. А вец у школи ствари почали

врец. Хе да надумала буц гейша, Свен фодбалер, а мой найлепши товариш Миха борец. Без огляду на шицко, на концу ше ми видзело же неприкладно пойц у пиджами. Мама ми з роботи принесла дробніци и предложела же бим ше маскирал до хоротніка хтори сам себе лічи. Кед сом обачел билу дохторску униформу и шицки додатки, було ми мило же сом ше оддумал од пиджами. Мама не ма ніч зоз меняньом мойого думаня, най ше розумиме. Лем кед ми шицки тоти ствари принесла, були ми таки соол же сом надумал лапиц ше кніжки же бим таке дацо могол кажди дзень облекоц на работи. За кажди случай сом то прещихнул мами, бо потеди мушим поесц ище досц пасулі.

Анї того року сом не до-

стал награду за найлепшу маску. Нарок ше облечем як король, бо сом то и так и так, лем ми то мойо дома ище не признали. Як король наженем жири же би ми додзелел першу награду. Видзи ше ми же то добра одлука. Наздавам ше же не забудзем на ню як цо сом забул повесц мами же є поволана на прием гу учительки.

Панонска морнарка

ЗАКУКЛИ ЗМЕ ДО СУШЕДА

Векшина школярох зна же з другого боку Дунаю, точнейше у Бачкей и Сриме, у Войводини, односно нешкайшей Републики Сербии, жию Руснаци, хтори бешедују праве так як и ми ту. Нашо предки векшином з тих крайох пришли пред скоро двома століттями.

Значи, ми, нешкайши Руснаци, потомки Руснацох з другого боку Дунаю. Ми еден конар стебла хторе ше скоро пред трома століттями укоренело на просторох Керестура, а младнік пресадзени прејг Дунаю.

Понеже дзеліме исти јазик, обичај и культуру, закукли зме до видавателней и мрежней продукції їх виданьох по руски.

У остатні час видани числени кніжки за дзеци хтори, окрема забавного, маю и поучни характер.

На тим линку долу, у онлайн кніжкарні мож найсц цо там видане.

[Кніжки по руски – У нашей онлайн кніжкарні мож купиц кніжки котри видала Установна Руске слово.](#)

Прикажеме лем даскельо.

– Наташа Еделински Миколка (тексти), Ивана Бучко (илустрації) „Числа” (сликовніца за возраст од 3 по 10 роки), (2024);

– Ирина Гарди Ковачевич (тексти), Мария Ковачевич (илустрації) „Здравкане то красне воспитане” (сликовніца за возраст од 4 по 12 роки), (2024);

– Олена Планчак-Сакач (тексти), Младен Хаджич (илустрації) „Карпатски шаркань” (сликовніца за возраст од 3 по 7 роки), (2024);

– Оксана Мудри Недич (тексти), Александра Русковски (илустрації) „Едначини през бависко” (сликовніца за возраст од 6 по 12 роки), (2024).

За ориентацију напишемо и же комплет тих штирох сликовніцох за дзеци кошта 1 000 динари, цо не виноши ані 10 евра. Поединечно су дакус драгши.

Надалей, Руске слово понука и дзепоедни бесплатни виданя у ПДФ формату хтори мож зняц на їх линку. Ниа, линк. [АНТОЛОГИЈИ, БЕЗПЛАТНИ КНІЖКИ У ПДФ ФОРМАТУ, ПРОЗА, РИМАР МЕЛАНИЈА](#)
Tags: [Антологія приповедкох за дзеци](#), [Драга до швета](#), [Мелания Римар](#), [Руске слово](#)

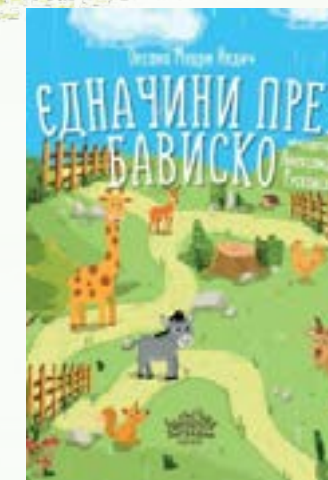
ЗНЄЙЦЕ

Руске слово понука и дзепоедни писні, та други тексти прејг svojого ют’юб каналу, а то можеце опатриц на тим линку [Писня зоз сликовніци „Весели буквар” на ют’юб каналу „Руского слова” | Руске слово](#)

А цикави и фб профил ПетроПис ([6](#)) [Facebook](#) на хторим мож найсц совити як правилно писац и бешедовац по руски. Приказ забавни и не длугоки. Кажде ма 10 секунди часу, чи не так?

На линку [ДИГИТАЛИЗАЦИЈА | Руске слово](#) окрема кніжкох за дзеци, яки обрабјаме за Венчик, мож найсц и други виданя.

Окрема Руского слова, видео продукцију мож найсц и на бокох Заводу за культуру

войволянских Руснацох. Прицагујуце за гевтих хтори воля патриц видео як читац. Препоручеме опатриц.

[ВИДЕО ПРИПОВЕДКИ И РИСОВАНИ ЗА ДЗЕЦИ - Завод за культуру войволянских Руснацох](#)

Ниа, ту долу рамике даедних кніжкох за дзеци.

Наздаваме ше же найдзеце дацо за себе, а у идущих числох будземе ше намагац провадзиц и нашо видавателство у кратшей форми, же бизме вам понукли информацији хтори буду позберани на едним месце.

Пририхтала:
Агнетка Балатинац

Жридла: мрежни боки Руского слова и Заводу за культуру войволянских Руснацох

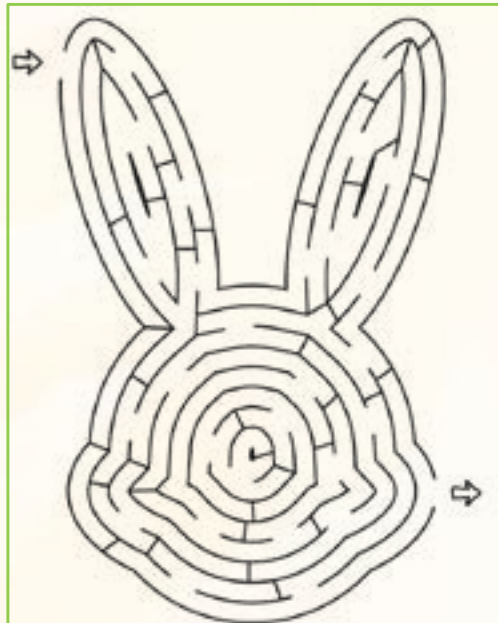

Забавни боки

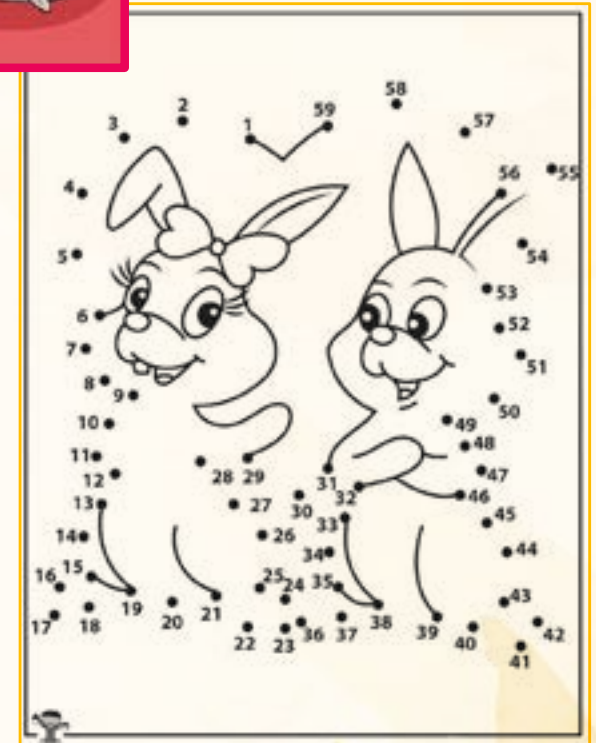
НАЧИШЛІ КЕЛЬО
ЧОГО ЄСТ.

НАЙДЗ ВИХОД ПРЕЗ
ЛАВИРИНТ.

НАЙДЗ
7
РОЗЛИКИ.

ПОВЯЖ ЧИСЛА ОД
ПЕРШОГО ПО
ОСТАТНЄ.

Г О

М А

К

ДОПИШ ОДВИТУЮЦИ
БУКВИ ТАК ЖЕ БИ
СЛОВА КОТРИ МЕНУЮ
ЦО НА СЛИЧКОХ БУЛИ
ТОЧНИ!

К А

Ф И

М І

П	О	Д	Ш	Н	Ї	Ж	Н	Ї	К	И	Н	О	Х	И	Р
Ц	Л	Ю	Б	И	Ч	И	Ц	А	З	О	М	И	М	К	О
Е	Ф	А	Б	И	Л	И	О	Р	Г	О	Н	И	А	Т	З
П	О	А	С	В	И	Т	Р	И	К	А	Ч	У	Р	И	К
Л	Д	А	Р	Т	М	А	Р	Е	Ц	Д	У	Г	А	В	В
Є	Б	К	И	Б	О	И	Ь	Л	И	Т	О	М	Я	К	И
Й	А	Н	К	А	И	В	Р	Т	Е	Н	О	Р	Ш	И	Т
Ш	Л	И	А	Д	А	Б	И	Я	П	Л	Н	И	А	Ц	Н
И	Я	Ц	Б	К	И	И	Т	Ч	И	Є	И	Я	Ф	Я	У
Д	И	А	Л	Ц	К	У	Я	П	К	К	Р	Я	Р	Н	Т
Н	Л	Я	И	И	Л	И	Ч	В	Т	А	Ї	У	А	Х	И
Ї	И	Г	Ц	Ї	Г	О	Е	А	Б	И	Д	Н	Н	А	Д
Ф	Л	Х	П	Р	Л	Ц	Щ	Р	Я	Н	Р	А	С	П	Р
А	О	А	Е	К	Е	О	Е	П	А	Ж	И	Ц	А	И	Е
Н	Н	Л	И	Л	К	В	О	К	Ч	Е	Н	У	Л	С	В
Б	А	Г	Н	Ї	Т	К	И	Д	И	Ж	Д	Ж	И	К	А

АЛЕРГІЯ
БАГНІТКИ
БИЛИ ОРґОНИ
БИЦИГЛА
ВЕРБА
ВИСНІКИ ЯРИ
ВИТРИК
ДИДЖИК
ДУГА
ИЛИЯ
КАНДУР
КАЧУР
КИНО
ЛАБДИ

ЛАСТОВИЧКА
ЛЕЛИЯ
ЛЮБИЧИЦА
МАРЕЦ
МИМОЗА
МОТИЛЬ
МРИЯ
НОХЦИКИ
ПАЖИЦА
ПАХНЯЦИ КВИТКИ
ПОДШНІЖНІКИ
ПЧОЛКИ
РИКА
РОЗКВИТНУТИ ДРЕВА

САРНЯ
СЛУНЕЧКО
ТАЩОК
ТЕНОР
ТУЛІПАН
ФАРБИ
ФИЯЛКА
ФОДБАЛ
ХМАРА
ЦЕПЛІЙШИ ДНІ
ЦИНКА
ШАФРАН
ЯРНЄ КВЕЦЕ

Кед найдзеце задани поняца, достанеце назву штвартого мешаца у року

Лю. Гаргай

Ришене: АПРИЛ

МОЙ ГОБИ

Мам два гобії, перши ми бавене фодбалу, а други лапане рибох. Найволім бавиц фодбал. З тим ше занімам уж седем роки, а тренирам у вуковарским ФК Митница. Зоз свою екипу часто ше змагаме на турнирох у нашей жупанії, але шицки любиме дакус далей одпутовац. У окременим ми паметаню остали змаганя у Цриквеници и Сараєву. Не вше освоїме високе место, але вше ше добре забавиме. Шпиме у готелу, шейтаме ше после змаганьох, упознаваме нових товаришох. Кед ше врациме, родичи ше пиша зоз нами бо зме добре бавели, а тренер нас часто похвалі же зме не правели проблеми.

Други мой гоби то лапане рибох. То ме научел мой бачи Борис, оцов брат. Зоз нїм ходзим лапац риби од свойого трецого року, гоч сом теди бул ище барз мали же бим знал лапиц рибу. Свою першу рибу лапел сом кед ми було дас дзевец роки, а потераз ми найвекша лапена риба була єднокилови карас. З бачиком часто ше здогаднеме анегдоти кед зме раз страцели аж штири спрєведачки за риби, але зме нашли два цигоні и єдну цудзу спрєведачку. Дараз не лапиме ніч, але то не хиба, бо уживаме у наших друженьох и у мирней природи.

**Антонио Бучко,
6. класа, Миклошевци**

ЯР

Любим яр бо ше природа ознова будзи и шицко желенеє. Вонка цеплейше, та ше можем длужей бавиц на дворе зоз шестру Дору и братом Бартолом. Наймилше ми кед у леше збачим перши висніки яри. На нашим концу єст вельо лилови и били любичици. Кажда рочна часц ма свойо краси, але яр окреме красна у нашим валалє.

**Дориян Грецешин,
5. класа, Миклошевци**

ЖИВОТ З ОСОБУ З ДАУНОВИМ СИНДРОМОМ

Нешка зме у школи означели Медзинародни дзень особох з Дауновим синдромом або Дзень цифрованих ботошох. Моя шестра Ясмينا ма Даунов синдром, та прето я о тим знам дакус вецей од других. Кед сом ше народзел Ясмينا уж мала осем роки, та ми живот зоз ню цалком нормални. Мац ми приповедала же Ясминово родзєне прєменєло шицких домашнїх. Перше мушели прилапиц факт же вона иншака, а потим прєменєли думанє и справованє спрам других особох з розличними почєжкосцами. „Як кед бизме постали лепши людзе“, гвари моя мац. Бул єй потребни єден час же би то зрозумєла, але нешка не може задумац живот без Ясмини и мило єй же ше то так случєло. Родичи нас од малючка учели почитовац розличносц и не видрижньовац ше другим. Моя шестра до нашого обисца приноси радосц, шмих, вєшєлє и вельо позитивни емоції.

Никола Мишлєнович, 8. класа, Миклошевци

КРИЖАЛЬКА

1. _____
2. _____
3. _____
4. _____
5. _____
6. _____
7. _____

1. Кладзєме ю на главу
2. Перша ярня овоц
3. Даруєме го дакому
4. З ню умивамє зуби
5. Часц лєса
6. Часц хижи
7. Часц облєчива

Одвит: шлізкамє ше на нїх

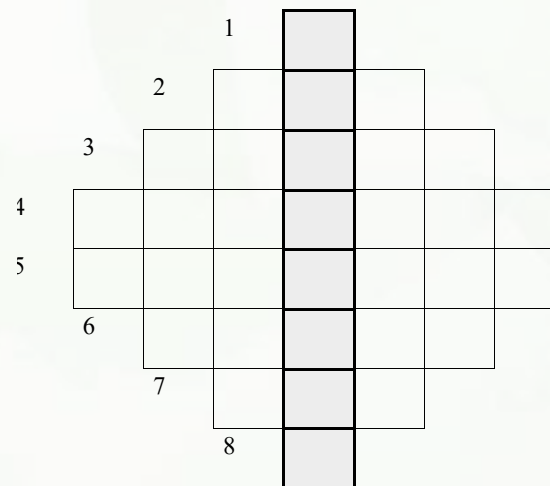
**Крижальку зложєл:
Неманя Курди, 8. класа, Петровци**

30 интересантносци о животиных. III часц:

- 21) Беби жирафи могу стануц на свойо ноги уж о пол годзини як ше народзєли.
- 22) Вельки коритнявки зоз Галапагосу шпя и по 16 годзини дньово, а без єдзєня и води могу витримац и цали рок.
- 23) Златни рибки траца фарбу кед же ше их трима на месце дзе нет досц шветлосци.
- 24) Бєлава фарба прицагує суньоги два раз баржей як други фарби.
- 25) Павуки могу лєщиц.
- 26) Кози, исто як и людзе, маю акценти.
- 27) Лішки на швет приходза шлєпи и глухи, а чєжки су лєм 100 грами. Мац остава зоз нїма у гніздє, а оцєц идзє на лови и приноси им єдзєнє.
- 28) Овци могу вилічиц сами себе так же сами себе найду траву котра им поможе же би виздравєли.
- 29) Качки шпя з єдним отворєним оком и єден бок мозгу им не шпи. Так су вше порихтани на охрону.
- 30) Гоч вивирки познати як недружтвени животині, час любя прєпровадзовац сами и ридко комуникую, заш лєм кед же ше даєдна вивирка не може старац о свойх младих, друга вивирка прєвєжнє тоту обовязку на себе.

(конец)

Порихтала Лю.Г.

1. Сивєр
2. Скраєно од Оленка
3. Унучата
4. Плаца за роботу єдного дня
5. Овоц подобна вишні
6. Самєц качки
7. Ултра-кратки габи
8. Перша буква острова

У шивих польох: деминутив од слунка

Ришєнє: с.Оля,улуки,надица,чєрєшия,кагур,УКТ,о. шиви поля: слунєчєко

Л	Ю	Б	И	Ч	И	Ц	А
Ю	А	Г	Я	В	И	Н	О
Б	Я	Ц	О	И	И	Т	А
И	Р	Н	И	В	Л	Н	Н
Ц	А	Б	И	Р	Л	Е	Я
А	А	К	С	Р	И	Я	Л
М	У	З	И	К	А	М	Ї
И	К	В	О	Т	С	А	Л

ВИНО	ЛІЛЯНА
ГОВЛЯ	ЛЮБИЦА
ИВОНА	ЛЮБИЧИЦА
ИРСКА	МИРИЦА
ИТА	МУЗИКА
ЛАСТОВКИ	РИБА
ЛЕЛИЯ	ЯНИ

Кед найдзєцє задани поняца, достанєцє назву єдней рочней часци.

Ришєнє: яр

Лю. Гаргай

Мирям Лукич, 1.кл., Петровци

Ванеса Аризанович, 1.кл., Петровци

Мария Папуѓа, 6.кл., Миклошевци

Марко Хома, 8. кл., Миклошевци

Дора Грецешин, 1.кл., Петровци

Каролина Седлак, 2.кл., Петровци

Магдалена Мудри, 1.кл., Петровци

Милош Гарди, 4.кл., Петровци

Катя Сопка, 2.кл., Петровци

Магдалена Барна, 4.кл., Петровци

Мина Гарди, 3.кл., Петровци

Саломе Аризанович, 3.кл., Петровци

Дмитрий Сеѓеди, 2.кл., Петровци

Лука Мудри, 4.кл., Миклошевци

Елена Папуѓа, 1.кл., Миклошевци

Антонио Бучко, 6. кл., Миклошевци

